

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Cătră națiune.

— Apelul guvernului în chestia împrumutului de războiu. —

Aliata noastră, Italia, peste care treizeci de ani de-arândul ne-am ținut drept scut brațul nostru ocrotitor, care numai prietniei noastre poate mulțami pacea, progresul și înaintarea în cele materiale și spirituale, de cari a avut parte, care și-a câștigat în Africa un întreg imperiu la care nici nu putea visa fără sprijinul nostru, — ne-a atacat hoștește.

Tocmai atunci, când noi voiam să-i cedăm de bunăvoie ținuturile de la granițe locuite de Italieni, ea și-a aruncat masca și a văzut sosită clipa, ca să atace dela spate cu pumnalul ei asasin monarhia aflătoare în luptă cu colosul rusesc, care amenință libertatea Europei și și a Italiei.

Dar a calculat rău. În lupta noastră de zece luni am învățat să ținem pept puterii covârșitoare. Am oprit în cale armata de milioane a dușmanului mai tare și am pus-o pe fugă.

Trupele noastre victorioase își întorc cu scârbă împreună cu o nobilă mânie fața de cătră trădător. Îndărătul soldaților noștri, cari pleacă spre o nouă luptă, stă întreagă națiunea unită în hotărârea ei gata la fapte, tremurând de exasperare până în adâncul sufletului ei nobil și opunând dușmanului, cu o hotărâre potențată, puteri reînnoite.

Ca de atâtea ori în trecut, noul dușman, noul pericol va scoate la iveală cu puteri reînnoite cele mai glorioase însușiri ale caracterului maghiar. Batere în retragere, micime de suflet și descurajare nu poți vedea nicăiri. Întreagă națiunea e o singură hotărâre unită, gata la fapte și plină de jertfire de sine.

Guvernul, pe care prevedința divină l-a așezat în aceste vremuri mari în fruntea națiunii, simte gravitatea responsabilității, precum și marea importanță a chemării sale, dar simte totodată și aceea, că e gata la toate și se sprijinește pe națiunea gata la orice, datoră să se unească, să se organizeze și să-și arunce toate puterile în focul luptei. Aceasta o așteaptă națiunea dela guvernul său, aceasta i-o poruncește propriul său simț de datorie, numai aceasta singură țință i-e ertat guvernului s'o cunoască, pentru ca să se dovedească vrednic de națiunea, care și-a încredințat soarta acestui guvern.

Patruns de această conștiință,

guvernul se adresează cătră națiune cu apelul, ca să-i pună la dispoziție pe toate terenurile și pe întreaga linia întregile sale puteri, și pe lângă jertfa de sânge, pe care națiunea o aduce pe altarul patriei cu atâta belșug și vitejie, să-și ofere patriei izvoarele de energii și pe terenul economic. Războiul nu pretinde numai sânge, ci și jertfe materiale. O condiție a victoriei e și încordarea puterilor economice. Succes deplin, glorie deplină, poate încununa numai fruntea acelei națiuni, care își face pe deplin datoria și pe terenul economic. În decursul de până acum al războiului națiunea a dat dovadă de acest spirit de jertfă și hotărâre.

Ea a tolerat fără să murmure diferitele nevoi economice, și-a dat silința, ca ajutându-se unii pe alții să muncească și pentru cei duși în războiu. Ea a dat o splendidă dovadă de marinimie prin munca plină de jertfă a iubirii de-aproapelui și a pus lumea în uimire prin rezultatul fără de păreche al primului împrumut de războiu.

Chiar acum, cu puține zile înainte de actul de trădare al Italiei, guvernul s'a adresat națiunii, cerând să-i acorde un al doilea împrumut de războiu. Rezultatul de până acum e o nouă dovadă de încredere în sine, de puterea economică și de spiritul de jertfă al națiunii. Dar acum, văzând noul dușman, noul pericol, se arată necesitatea unei mai mari încordări de puteri. De aceea guvernul a prelungit termenul stabilit întâia dată pentru semnarea acestui împrumut și apelează la națiune, ca să-l semneze în masă.

Națiunea trebuie să-și dovedească și pe acest teren hotărârea sa neînficită. Semnarea împrumutului de războiu e o datorie de onoare pentru fiecare, care dispune de mijloacele materiale necesare. Războiul a pus în circulație mari capitaluri, a prefăcut în bani bunurile milioanele de cetățeni, cari bunuri rezidau în naturalii, vite și alte articole. Fiecare să-și plaseze o parte din acești bani în efectele împrumutului de războiu. Semnarea intensă, în masă, a acestuia, e un act național, care va potența puterea materială și morală a națiunii în lupta ei pe viață și pe moarte.

Budapesta, 27 Maiu 1915.

Stefan Tisza m. p.

Noua hartă a Europei.

Decurge încă războiul, cu toate grozăviile sale și nime nu poate prevedea, când va lua sfârșit, ales acum, când lucrurile s'au încurcat și mai rău, prin intrarea Italiei în acțiune. Se știe însă, că după terminarea războiului vor urma pertractările de pace, cari după toate prevederile au se fie și ele de lungă durată. Pentru că sunt multe și mari chestiile, cari au se fie rezolvate cu prilejul acesta. În conferențele acestea de pace se va stabili noua hartă a Europei întinerite, se vor mări state existente și se vor crea state nouă, iar alte state vor dispărea cu totul. Cam în ce fel ar voi Germanii se fie schimbată harta Europei, în cazul că biruința finală va fi pe partea lor, — lucru despre care de altcum nu ne îndoiim de loc, — a fost spus cu multă claritate într'un interesant articol, apărut nu de mult în ziarul «Moldova» din București. Autorul articolului (I. Tufescu) înșiră astfel planurile Germanilor, existente în privința aceasta:

«În Germania toată lumea își dă seama de marea primejdie ce o amenință din partea Englezilor și a Rușilor. Dela bătrân până la copil, dela împărat până la muritorul de rând, toți Germanii își dau seama, că marea războiu european a fost provocat de Anglia, pentru a nimici împărăția lor și a reduce populația ei la cea mai cumplită mizerie.

Nu trebuie să ne mirăm prin urmare de îndârjirea, cu care luptă ei pe uscat, nici de îndrăzneala și disprețul de moarte al marinărilor germani. Englezii și Rușii se războiesc pentru stăpânirea lumii, pecând Germanii luptă pentru a-și apăra țara și averea lor. Războiul acestora deci este sfânt și cinstit.

Popoarele din Austro-Ungaria și Turcii înțeleg, că perirea Germaniei ar avea ca urmare perirea lor, de aceea luptă de-avalma cu Germanii în contra dușmanilor comuni. Toate statele neutre din Europa își dau sama de primejdia ce le amenință din partea Rusiei și Angliei, și nu s'au lăsat ademenite de ele. În zadar au încercat aceste puteri a înșela popoarele, vorbindu-le despre «principiul naționalităților» sau «libertatea popoarelor mici», de geaba au căutat a prosti lumea cu gogorite urâte, ca «militarismul prusac», «barbaria teutonică», «pericolul germanic» ș. a.

Tripla înțelegere n'a putut înșela nici pe Portugalia, nici pe Grecia, cu atât mai puțin pe Italia, (durere, pe aceasta da! Red.) sau pe România. Ba încă sunt semne sigure, că îndată ce va sosi momentul oportun, multe din statele neutre se vor uni cu Germania. În acest caz triumful puterilor centrale va fi asigurat.

Cari vor fi urmările acestei biruințe? Este ușor de prevăzut, că Germania triumfătoare va căuta să stabilească o pace durabilă; iar pentru atingerea acestui scop ea va tre-

bui să micșoreze puterea statelor dușmane și să dea libertate popoarelor asuprite. Se impune deci, ca mai întâi Rusia să fie doborâtă, iar după dânsa va veni rândul Angliei.

Pentru ca Rusia să nu mai fie o primejdie pentru popoarele din Europa centrală și peninsula balcanică, trebuie să fie redusă la limitele ei naturale, rămânând pentru viitor un stat curat muscălesc. După câte au transpirat până acuma, Germanii au de gând să elibereze de sub jugul muscălesc pe toate popoarele din Rusia occidentală și să creeze mai multe state independente. Primul stat întocmit de Germani va fi *Polonia*, care se va întinde dela Carpații galițieni până la Berezina și Duna, având esire la Marea baltică prin Libau. Această țară va avea o populație de vre-o 25 milioane locuitori, în majoritate Poloni, și va forma un regat autonom, alipit de Austro-Ungaria. Al doilea stat creat de puterile centrale va fi *Ucraina*, sau *Rutenia*, care se va întinde dela Carpații galițieni și bălțile Pinscului până la Marea Neagră și Doneț. Această țară va avea o populație de vre-o 30 milioane locuitori, în majoritate rusniaci, și va forma un regat independent, cu capitala Chiev. Al treilea stat creat de Germania are să fie *Finlanda*, în peninsula cu același nume. Ea va rămâne independentă, după cum a fost și în trecut, ori apoi se va uni cu Suedia. În chipul acesta Rusia va fi micșorată simțitor și va pierde pentru totdeauna speranța de a se mai întinde spre vest și sud-vest, căci statele din nou create vor fi întotdeauna aliate cu Germania în contra Rusiei.

România va trage mari foloase din schimbările indicate mai sus. În adevăr, ea va anexa *Basarabia întreagă*, (46 000 klm. p. și peste 2 și jum. milioane locuitori), *Podolia sudică* și *Chemanul* dintre Nistru și Bug: în total va înghita dela Rusia vre-o 85.000 klm. p. și vre-o 5 milioane locuitori, în majoritate (peste 3 milioane) moldoveni. Tot odată România va câștiga

compensație pentru ajutorul dat împotriva Muscalilor. Cu chipul acesta România va ajunge un stat mare și cu o populație de vre-o 14 milioane locuitori. Ucraina va rămâne multă vreme sub influența românească, și poate mai târziu va face chiar o uniune vamală cu România.

Sârbia nu va fi desființată, însă ea va fi silită de a ceda Craina (Timocul) României și Macedonia răsăriteană (până la Vardar) Bulgariei; în schimbul acestora Sârbia va anexa *Albania nordică*, pe unde va putea eși la Marea Adriatică.

Grecia va anexa toate insulele din Marea Egee, cari se țin de Europa, iar pe continent va dobândi întreg *Epirul*. În schimbul acestora, ea va ceda Bulgariei *Cavala* și întreg

teritoriul macedonean la răsărit de Struma.

Bulgaria, pe lângă teritoriile dobândite dela Sârbi și Greci, va mai câștiga o parte din ținutul Caliacra, până la o linie ce ar trece pe la Nordul Bazargicului și s'ar opri la capul Șabla. În schimbul acestui teritoriu însă ea va ceda României orașul *Vidin*, care va fi alipit la Craina.

Austro-Ungaria, mărită cu Polonia, se va transforma într-o vastă confederație de state autonome.

După zdrobirea Rusiei și regularea afacerilor din Europa orientală, Germania va propune Franței pacea. Dacă ea va consimți a sta la împăcaciune, va scăpa foarte ușor din încurcătura în care s'a băgat pentru gestul Angliei și al Rusiei. În caz contrar va fi constrânsă a primi condițiunile învingătorului. În primul caz Franța va câștiga Lorena franceză, Valonia și Elveția franceză, iar în schimbul acestora va ceda Flandra franceză, Nisa și Tunisia. Cea dintâi împreună cu Flandra belgiană vor fi anexate la Olanda, care va intra în confederația germanică, sau va face cu imperiul o uniune vamală, iar Nisa, împreună cu Elveția italiană, vor fi alipite la Italia. Pe lângă aceste teritorii, Italia va dobândi Trentinul care va fi cedat de către Austria ca compensație. Tunisia va deveni de asemenea teritoriu italian și va fi alipită la Tripolitana. Elveția germană va rămânea ca stat federalist în imperiul german.

Cu chipul acesta, Franța, Italia și Germania vor anexa toate teritoriile ce li se cuvin, conform cu principiul naționalităților, și nu va mai rămânea pentru viitor în Europa occidentală nici un motiv politic de dușmănie.

Din contră, dacă Franța nu va consimți a încheia pace separat de Anglia, ea va pierde de tot teritoriul ocupat astăzi de trupele germane, Nisa, Corsica, Tunisia, Marocul, Madagascarul, și va plăti o sumă fabuloasă ca despăgubire de război.

După terminarea războiului de pe uscat, Germania va continua luptele maritime cu Anglia, până când această putere va fi doborâtă și nevoită de a lăsa căile navigabile deschise pentru toate națiile. Ea deci va fi scoasă din Gibraltar, Malta, Cipru și Egipt. În același timp va fi silită a ceda Germaniei o parte din coloniile ei, între cari cea dintâi va fi Canada.

Iată în mod aproximativ, ce prefaceri ar aduce în lume o victorie desăvârșită a Germaniei; de unde se vede, că această putere luptă pentru independența ei și liberarea po-

oarelor mici. Statele neutre trebuie deci să-i dea mână de ajutor spre a înfrâna poftele de cucerire ale Rusiei și Angliei, stabilind o pace durabilă pe continentul nostru.»

Remâne acum se vedem după războiul, cari din aceste planuri germane și în ce măsură vor putea fi cu adevărat realizate?..

Mâna lungă.

(b.) Așa spunea ministrul nostru de externe, baronul *Burian*, în cum-pătata sa notă, dată ca răspuns guvernului italian, la anunțarea desfacerei contractului de alianță, că războiul actual, început de Rusia, a fost pus la cale de o *mână lungă*. Sigur s'a gândit la Anglia, cea mai păcătoasă dintre toate statele dușmane nouă și Germaniei. Machinațiunile ei tot mai bine ies la iveală și tot mai bine pot fi stabilite și văzute. *Și la asmuțarea Italiei în contra noastră, tot mâna ei, mâna cea lungă a lucrat.*

Prin pășirea Italiei, ca dușman al monarhiei noastre în rândul beligeranților aliați ai antantei, să învederează destul de bine, că scopul primordial al provocărilor acestui războiu nu a fost altul, decât formarea unei infernale confederații între marile puteri europene pentru înlănțuirea monarhiei austro-ungare și a Germaniei. Lanțul este complet cu intrarea Italiei în acțiune. Planul infernal s'a făurit la Londra, cazanul tuturor intrigilor politice, ce țineau de ani de zile Europa în neliniștire. Și motivul acestor intrigi nu era altul, decât ura nepotolită a Angliei față de rivalitatea germană. Și în ce consistă această rivalitate? În nimic altceva, decât în invidia englezească față de destoinicia poporului german, care prin caracterul său, prin energia sa de muncă se ridicase într-o atitudine, încât putea fi socotit pe o treaptă cu cel englez, și era respectat în mod egal de lumea întreagă. Dar asta nu convenea orgoliului britanic. Căci putea să vie o vreme, când Germanii, cari ajunseră pe Englezi pe uscat și-i întrecuseră chiar, să-i amenințe în egemonia lor mondială și pe mare. De aici tot conflictul între cele două mari națiuni, purtătoarele prime ale culturii în lumea întreagă. Astfel s'a pornit de mult și în mod diabolic pregătit atentatul asupra desvoltării mai departe a Germaniei, pe care singuri Englezii erau infirmi a o stavili în mersul ei înainte spre progres. Trebuia deci agitată vanitatea Francezilor, megalomania Rușilor, ca se servească unui singur scop: poftei engleze de a zdrobi puterea Germaniei.

Și calculul englez era foarte simplu: Rusia avea să înghiță Austro-Ungaria mai întâi, iar Franța, cu concursul Engliei, avea să încâtușeze Germania, încât să nu mai poată respira. Planul a fost bine stabilit, însă socoteala a eșit pe deandosele. După zece luni Germania deține a șasa parte din teritoriul Franciei, și Austro-Ungaria alungă pe Ruși, nu numai din Galiția, ci și pe teritoriul ei, deși încă Rușii sunt într-o preponderanță numerică față de oștirile noastre.

Să vede deci, că în calculul făcut obvenise o greșală, se uitase un factor important. Acesta nu putea fi altul decât Italia. Englezii, ca buni calculatori, l-au și aflat, deși abia după zece luni de zile, revidându-și socotelile. Ei și-au zis: «Natural, că nu eșim la cale bună așa! Mai întâi trebuie distrusă monarhia austro-ungară, pentruca Germania se rămână singură. Dar Rușii nu sunt în stare, cum se vede, să ne facă serviciul acesta, de aceea să câștigăm pe Italieni». Zis și făcut. Cu bani și cu momeli poți face totul, mai ales față de popoare sărace și fanteziste, cum sunt și sanguinicii Italieni.

Confederația diabolică europeană deci s'a înfăptuit împotriva puterilor centrale, grație superiorității mefistofelice a Angliei față de naivitatea omenească a celorlalte trei mari puteri, pe cari le-a băgat acum în cel mai frivol joc politic ce s'a văzut vreodată.

Cum are să sfârșească, Dumnezeu va ști. Atâta însă este cert, că Europa se va trezi, se va trezi întreagă și din bună vreme la conștiință, că a fost obiectul unei infernale intrigi între popoarele ei cele mai bune, din partea unui singur neam rău și pornit împotriva oricărui progres pe calea pașnică a destoiniciei și a valorii popoarelor, așa cum le-a lăsat bunul Dumnezeu să crească, să se înmulțească și să se desvolte. Și mai curând decât am crede, acel popor, care s'a pus nu numai în calea progresului moral al omenirii, ci și în calea lui Dumnezeu, își va găsi pedeapsa meritată. Căci puterea binelui, puterea lui Dumnezeu, este mai mare, mai tare decât toate confederațiile infernale lumești, cari s'au legătuie împotriva voinței lui. Și cei cari prin asemenea legături urâte s'au dejosit ca creștini, chiar în ziua «Pogorării Duhului Sfânt», nu pot decât să se aștepte mai curând sau mai târziu la nimicirea tuturor planurilor lor negre și păgâne în cea mai luminată epocă a creștinismului și a civilizației.

Cartea verde

Cartea roșie.

I.

Când a ținut camera italiană ședința de tristă și rușinatoare memorie, în care guvernul dela Roma a făcut declarația, că nu mai e în stare să judece cu mintea proprie, ci cu mintea plebei de pe stradă, care vrea războiul, și că prin urmare și el e pentru războiul în contra credincioasei sale aliate, în contra monarhiei austro-ungare, — a fost împărțită printre deputați *Cartea verde* a Italiei, colecția de documente referitoare la conflictul Italiei cu monarhia noastră. S'a făcut în zilele trecute destăinuirea, că din *Cartea verde* au trebuit să fie scoase în ultimul moment mai multe documente, cari se refereau la pertractările pe cari le-a purtat guvernul italian cu guvernele puterilor din tripla înțelegere, fiindcă acestea nu s'au învoint se fie publicate. Erau poate prea compromițătoare pentru ele? Nu credem; mai curând erau compromițătoare pentru guvernul italian însuși, care cum se vede și-a pierdut capul, pentruca prin publicarea acelor documente și-ar fi arătat singur nemernicia în fața lumii culte, ar fi arătat, că pertracta în același timp și cu monarhia noastră și cu puterile din tripla înțelegere, pentru a-și oferi în urmă iubirea și fidelitatea aceluia, care i-o plătește mai bine.

Imediat după apariția *Cărții verzi* a Italiei a apărut apoi la Viena și *Cartea roșie* a monarhiei noastre, tot colecție de documente referitoare la conflictul cu Italia, publicate din partea ministrului nostru de externe.

Cei nepreocupați și nepărtinitori vor putea scoate cu multă ușurătate din confrontarea documentelor din *Cartea verde* cu documentele din *Cartea roșie*, că dreptatea e pe partea monarhiei noastre și că guvernul italian a manifestat față de noi o atitudine dictată de cea mai condamabilă decadență morală și de un cinism revoltător. A jucat rolul lupului în fabula cu mielul, târguindu-se că sunt periclitate interesele mari ale Italiei, pecând de interesele Italiei nime nu s'a atins, iar pentruca se încetea lupul lămând cu tânguiri, i s'a aruncat în gura lacomă atâta din monarhia austro-ungară, încât ne-a durut inima pe toți, când am aflat ce concesiuni însemnate s'au făcut din partea monarhiei noastre Italiei. Dar lăcomia italiană nu s'a mulțumit cu atâta. A cerut mai mult. Mai mult însă nu i s'a putut da și lucrurile au ajuns la război între statele, cari de 33 de ani se aflau în prietenie și în strânsă alianță.

Vom arăta pe scurt, cum sunt prezentate lucrurile în *Cartea verde* și cum sunt ele espuse în *Cartea roșie* a monarhiei noastre.

După datele din *Cartea verde* domnul Sonnino, ministrul italian de externe, a încredințat în 9 Decembrie 1914 pe ambasadorul italian dela Viena, *Avarna*, se comunique ministrului de externe austro-ungar, contelui *Berchtold*, că Italia consideră pășirea Austro-Ungariei în contra Sârbiei de o faptuire, care atinge articolul 7 din contractul de alianță și prin urmare Italia e în drept se ceară compensații, cari au să fie stabilite în mod prealabil. E adevărat, că monarhia austro-ungară a declarat în mai multe rânduri, că nu are intențiuni de cucerire în Sârbia, dar promisiunea aceasta e nehotărâtă și nu oferă

mine și să nu primească învățătura». (Ieremia, 17 23).

Cu toate că Israelul a batjocorit pe trimișii lui Dumnezeu și a desconsiderat cuvântul Lui, maltratând pe profeți, El totuși s'a arătat: «Domnul Dumnezeu îndurător și milostiv, îndelung răbdător și mult milostiv și adevărat». (Ejire 34 6) Domnul cu o iubire și putare de grijă mai mare ca a unui tată față de fiul său își trimite oamenii Săi, cari cu cuvântul Său îndrepte păcatele poporului ales al Său, și când vede, că nu folosește nici îndemnul, nici recercarea și nici dojana, atunci le trimite pe cei mai prețioși dar din ceruri. Fiul lui Dumnezeu însuși a fost trimis, ca să readucă orașul și poporul depravat la pocăință. A fost Cristos care „a strămutat Israelul ca o via de vie din Egipt”. (Psalm, 80, 8) El a plantat acea viață în loc gâs, o a îngredit și a făcut împrejur șant, și-a trimis apoi servii Săi, pentru-ca cu îngrijire să o cultive. „Și ce voi face încă vii mei și nu i-am făcut ei!” (Isaia, 5, 4) Și când a vădit că făcă struguri și a făcut spin, vine în persoană la via Sa, încercând să o scape de distrugere. El a săpat în jurul viței, a curățit-o și a îngrijit-o; El a fost neobosit în silințele Sale, pentru-ca să salveze viața plantată de înseși mâna Sa.

(Va urma.)

FOIȘOARĂ.

Cauzele distrugerii Ierusalimului.

— Din englezește —

de preotul *Gheorghe Henția*.

„De-ai fi cunoscut și tu măcar în aceasta zi a fa cele-ee sunt spre pacea ta! Dar acum s'au ascuns dela ochii tăi. Că vor veni zile asupra ta, când dușmanii tăi vor face val împrejurul tău și te vor împresura și te vor imbulzi de toate părțile și te vor face întocmai cu pământul și pe fiii tăi în tine; și nu vor lăsa în tine peatră pe peatră, pentru-că nu ai cunoscut timpul cercetării tale.”

(Luca, 19: 42, 44)

De pe creasta muntelui Olivet Isus privea asupra Ierusalimului. Plăcut și pacific era scena, ce se desfășura înaintea Lui. Era tocmă timpul, când Iudeii își serbau Paștile, și din toate țările fiii lui Iacob erau întruniți acolo, pentru a serba împreună praznicul acesta național, atât de însemnat pentru ei. (Ieremia 17: 26.)

În mijlocul grădinilor, al viilor și al câmpiilor verzi, înmestrate cu corturile pe'erinilor, se ridicau colinile, palatele mărețe și întăriturile masive ale capitalei lui Israel.

Frica Sionului, care se credea sigură de protecția Cerului, în mandria ei părea

că zice: „Stau ca o regină și nu cunosc grijă, nici tristete”. Intocmai ca și regele-profet, care cu multe veacuri înainte cânta: „Frumoasă înălțime, bucuria a tot pământul este muntele Sion, cetatea regelui celui mare”. (Psalm 48: 2).

De pe locul acesta se putea cuprinde cu privirile în plin toată splendoarea edificiilor templului. Razele soarelui apunând luminau albeștă zăpezie a pereților de marmură și străluceau asupra porților de aur, asupra turnurilor și acoperișurilor, — toate aurite. Perfectia frumuseții era aceasta, mandria națiunii jidovești. Care fii ai lui Israel ar fi putut privi asupra scenei acesteia, fără a simți în internul său bucurie și admirație?

Însă cu totul de alte gânduri era preocupat Isus. „Iar apropiindu-se a văzut cetatea și a plâns de dănsa”. (Luca, 19: 41.) Pecând în mijlocul bucuriei generale la intrarea Sa în Ierusalim poporul L-a intimplat cu crengi de palmi și cu osanale nesfârșite, oamenii îi declarară de rege a lor. — Mântuitorul lumii era cuprins de griji misterioase. El, Fiul lui Dumnezeu, Cel promis de Israel, a cărui putere a biruit moartea și a readus la viață pe cei din mormânt, acum lăcrăma, nu pentru vre un neaz ordinar, ci pentru că-și cunostea apropierea înfricoșatei zile a morții Sale. Lacrimile Sale n'au fost vărsate însă pentru Sine, cu toate că știa unde se îndreptăză picioarele

Sale. Înaintea Sa e Gethsemani, scena agoniei Sale apropiate. De asemenea se putea observa și poarta oilor prin care cu secolii înainte se duceau victimile spre sacrificare și care poartă avea să fie deschisă și pentru El, când avea să fie „dus ca un miel spre junghiere”. (Isaia 53, 7) La o mică distanță era Calvarul, locul unde L-au răstignit. Peste cărarea pe care Cristos avea să pășească, trebuia să cadă spaima grozavei întunecimi, îndată ce El trebuia să se sacrifice pentru păcatele noastre.

Nu contemplatia acestor scene însă a aruncat vâul negru asupra gândurilor Sale în această oră. El plângea pentru miile de osândiți din Ierusalim, din cauza orbirei inimii și a nepocăinței acelor, pentru cari a venit ca să-i fărcească și să-i mântuiască.

Istoria a mai mult de 1000 ani, cât Dumnezeu și-a manifestat față de „poporul ales” favorul special și îngrijirea părintească, — era bine cunoscută lui Isus. Cunoștea viața religioasă din timpurile vechi ale fiilor lui Israel, cunoștea jertfele aduse cu evlavie lui Iehova, știa apoi, la ce decadență religioasă au ajuns acei fii, și știa că dacă „Israelul ar fi fost cu ascultare către cer, Ierusalimul ar fi existat pentru totdeauna”. (Ieremia 17: 21) pentru-că „Iehova a ales Sionul”, poartă-l-a de scaun al său”. (Psalm 132, 13.) Dar „nu a ascultat și nu a plecat urechia sa și a învârtos cerbicia sa mai mult decât părinții lor, ca să nu mă asculte pe

nici o apărare în contra eventualelor complicații. A spus mai departe Sonnino, ministrul italian de externe, că în opinia publică italiană se arată mișcări, cari tind spre realizarea aspirațiilor naționale italiene și guvernul nu poate se desconsidera aceste mișcări.

În 12 Decembrie 1914 Avarna trimite la Roma răspunsul contelui Berchtold, care suna astfel: Monarhia austro-ungară nu poartă război de ofensivă în contra Sârbiei, ci de defensivă; prin urmare nu există cazul la care se provoacă guvernul italian, de a se începe imediat pertractări pe temeiul contractului de alianță pentru stabilirea de compensațiuni.

În 14 Decembrie 1914 Avarna trimite în cunoștință la Roma, că ambasadorul german dela Viena a înduplecat pe contele Berchtold să înceapă pertractări cu guvernul italian în chestia compensațiilor.

În 20 Decembrie 1914 însuși contele Berchtold comunică lui Avarna, că e gata se între în pertractări cu guvernul italian în chestia compensațiilor care sunt de dat Italiei. Tot în ziua aceea principele Bülow, trimis extraordinar al Germaniei la Roma, a comunicat ministrului de externe Sonnino, că cererea Italiei cu privire la tratative în chestia compensațiilor e îndreptățită și că Austro-Ungaria va satisface dorințelor juste ale Italiei, imediat cum va ajunge la succese pozitive. Sonnino a declarat atunci, că Italia e aplecată să păstreze neutralitatea, dacă îi vor fi satisfăcute aspirațiile.

În 11 Ianuarie 1915 s'a prezentat la ministrul de externe Sonnino reprezentantul monarhiei noastre din Roma, Macchio, și i a comunicat, că compensațiile se vor da în Albania. Sonnino a răspuns, că în Albania Italia are interese numai negative, ca să nu pună acolo altul piciorul, iar ca basă a compensațiilor a nominat teritoriile locuite de italieni din monarhia austro-ungară.

În 14 Ianuarie 1915 Sonnino a avut întrevedere cu Bülow și i-a spus acestuia, că amicitia numai atunci va fi durabilă, dacă Italia primește Trientul și Triestul dela Austro-Ungaria. Bülow a răspuns, că Austro-Ungaria mai bucuroasă poartă război, decât să dea Trientul. Trientul însă îl va da. Mai mult nimica.

În 9 Februarie 1915 ministrul de externe austro-ungar, baronul Burian, declară, că nu poate da încă răspuns cu privire la pretenziunile Italiei. Accentuează, că cu privire la Valona, ocupată de italieni și la insulele din marea Egee, ocupate tot de ei, guvernul italian ar fi dator să caute se ajungă la înțelegere cu monarhia austro-ungară, conform contractului de alianță.

În 19 Februarie 1915 răspunde guvernul italian, că în actualele pertractări nu poate fi vorba de chestiile atinse de baronul Burian. Cere răspuns hotărât, și declară, că ține la articolul 7 din contractul de alianță, după care orice acțiune a monarhiei austro-ungare în contra Sârbiei și a Muntenegrului e contrară spiritului contractului. În 22 Februarie 1915 Avarna trimite în cunoștință la Roma, că baronul Burian nu vrea se recunoască de corect punctul de vedere italian, guvernul să nu-și facă deci mari iluzii.

În 4 Martie 1915 Sonnino precizează pretenziunile Italiei, între cari cea mai însemnată e, că Austro-Ungaria nu poate începe nici o acțiune în Balcani, înainte de a ajunge la înțelegere cu Italia în privința compensațiilor. Pentru ocuparea Valonei din Albania și a insulelor, Italia nu acordă nici o compensație. Italia cere să i se dea teritoriile din monarhia austro-ungară, locuite de italieni, cari au se treacă imediat în posesiunea Italiei.

În 9 Martie 1915 baronul Burian declară, că e gata se între în pertractări cu privire la compensațiuni, dar se opune dorinței, ca teritoriile cedate Italiei se treacă imediat în posesiunea acesteia.

În 20 Martie 1915 principele Bülow declară, că Germania garantează executarea învoielor ce se va lega, însă după război. Ministrul de externe italian Sonnino declară în 22 Martie, că e aplecat se înceapă de nou pertractările cu cancelarul nostru.

În 27 Martie 1915 baronul Burian a făcut guvernului italian propunerile următoare: Italia se obligă să păstreze până la terminarea războiului neutralitatea binevoitoare. Italia garantează pentru întreaga durată a războiului libertatea deplinei acțiuni în Balcani pe seama Austro-Ungariei și renunță dela orice despăgubire nouă pentru favorurile teritoriale sau de altă natură, pe cari le-ar avea eventual Austro-Ungaria din această libertate de acțiune. Ceeace însă nu se referă și la învoiala legată cu privire la Albania între Italia și Austro-Ungaria. Concluzele conferinței dela Londra rămân în vigoare. Austro-Ungaria cedează Italiei partea de sud a Tirolului, cu orașul Trient. La stabilirea granițelor au să se țină în vedere cerințele strategice ale Austro-Ungariei și trebuințele economice ale populației.

În 6 Aprilie 1915 Sonnino precizează de nou pretenziunile Italiei. Lățindu-se vesea, că monarhia austro-ungară ar vrea să lege pace cu Rusia, pentru a putea avea mână liberă în contra Italiei, Sonnino urgencează în 13 Aprilie pe cale telegrafică răspunsul cancelarului nostru.

În 16 Aprilie 1915 baronul Burian răspunde, că nu poate accepta nici una din pretenziunile italiene. Face însă nouă propuneri. În 23 Aprilie Avarna telegrafează la Roma, că Burian îl ține numai cu vorba, nu vrea se țină cont de starea lucrurilor. Nu-și poate închipui, că Italia se declare război Germaniei și Austro-Ungariei. Înțelegerea astfel e imposibilă. În 4 Mai 1915 s'a înmănat ministrului nostru de externe nota diplomatică, prin care guvernul italian abzie contractul de alianță.

Acesta e pe scurt cuprinsul *Cărții verzi*. În numărul viitor vom da cuprinsul *Cărții roșii*, publicată de ministrul nostru de externe.

Războiul.

Rușii au îndreptat și în zilele din urmă pe mai multe locuri atacuri vehemente, cu trupe numeroase, asupra trupelor aliate, dar au fost respinși cu pierderi mari pentru ei. Trupele aliate au înaintat earși pe unele locuri. Trupele germane au respins apoi mai multe atacuri desperate de ale trupelor franceze, recucerind unele poziții luate de Francezi. Trupele italiene au sosit la granițele monarhiei, au ocupat vreo două trei sate dela margine, dar atacurile lor au fost respinse. Un batalion din trupele italiene a fost nimicit de tot. Asupra orașului Veneția din Italia aviatorii noștri au aruncat de nou bombe cu bun succes. În Dardanele a fost torpedat un mare vas englezesc.

NOUTAȚI.

Representanța fundației Gozdu, întrunită în sesiune ordinară în Sibiu, și-a terminat lucrările. În ședințele ținute sub prezidenția Escelenței Sale, înaltpreașfintitului Domn Arhiepiscop și Mitropolit *Ioan Meșianu*, au fost rezolvate afacerile curente și au fost aleși în locurile vacante domnii *Vasile Almășan*, avocat în Cluj, și *Ioan M. Roșiu*, avocat în Biserica-alba, membri noi ai reprezentanței. P. S. Sa, Episcopul *Ioan I. Papp* al Aradului a plecat Sâmbătă la reședința sa, iar P. S. Sa Episcopul *Dr. Miron E. Cristea* al Caransebeșului eri, Duminecă.

Incheierea anului școlar la școala civilă de fete a Asociațiunii s'a făcut Vineri d. a. la orele 4 sub conducerea domnului asesor consistorial *Nicolau Ivan*, ca delegat al comitetului central al Asociațiunii, și cu solemnitatea obicinuită. După executarea programului a vorbit domnul director al școlii *Dr. Vasile Bologa*, apoi domnul asesor cons. *Nicolau Ivan* și la urmă P. S. Sa, Episcopul *Dr. Miron E. Cristea* al Caransebeșului, care a onorat serbarea cu prezența sa. Toți au dat povește frumoase elevelor, îndemnându-le la iubire față de biserică, neam și patrie.

Ministru nou. Primim știrea, că baronul *Ervin Rosner* va fi numit ministru ungar pe lângă persoana Majestății Sale, Monarhului. Dela numirea baronului *Burian* de ministru de externe, acest ministeriu era condus în mod interimar de contele *Tisza*.

Imprumutul de război. În Sibiu s'a subscris pentru noul imprumut de război, la diferitele instituțiuni financiare din oraș, suma de aproape opt milioane de coroane.

General colonel Rangul cel mai înalt militar era la noi al generalului de infanterie, generalului de cavalerie, sau al mareșalului campestru, apoi venea mareșalul, rang pe care del'a moartea Arhiducelui *Albrecht* nu l-a avut nime, până la războiul actual, când a fost dat Arhiducelui *Felice*, comandantul suprem al armatelor noastre. Acum Majestatea Sa, Monarhul nostru, a creiat un rang nou, între mareșal și mareșalul campestru, anume, rangul de *general colonel*, care există de mult în Germania, și a numit general-colonel pe Arhiducele *Eugen*, comandantul suprem al armatelor trimise în contra Italiei.

Regele Greciei e mai bine. Se telegrafează dela Atena, că starea sănătății Regelui Constantin al Greciei s'a îndreptat spre bine. Este speranță, că va rămânea în viață.

Articole pe seama armatei. În proximele zile armata noastră va avea trebuință să-și procure următoarele articole: 1. Orez, păstăioase, chimin, aromate, șocolată, paste alimentare (*Teigwaren*), lapte pulverizat, brânză; 2. Nutreț de măsă; 3. Uește de brutărie ambulantă cu toate lucrurile necesare, vase și cutite; 4. Paturi: din metal pentru ofiteri, pentru soldați; matrate, perne de pâr de cal și de paie, saltele, cearsafuri; 5. Saci; 6. Lumânări, săpunuri și chibrite.

În stare de apărare. Orașul Verona din Italia nordică se grăbește să se apere în contra atacurilor aeriene. Măsurile de apărare sunt aceleasi ca în Paris. Dacă se apropie aeroplanul dușman, se trag clopoțele, iar locuitorii sunt îndatorati să se ascundă în pivnițe. În fiecare seară lămpile trebuie să se stingă.

După captivitate de zece luni. Ziare din Zagreb vestesc că ministrul croat, contele *Teodor Peiacevich*, după o captivitate de zece luni, a putut în sfârșit să părăsească Franța și să se napoieze în patrie.

Dela Academia Română. În ședința publică de Vineri d. a. a ținut o conferință profesorul *Giurescu* despre Legătura lui *Mihai Viteazul* și vechimea „rumâniei” sau a serbiei țărânelui român. Conferențiarul a făcut un istoric documentat asupra diferitelor acte de rumânie ce au existat în cursul veacurilor. După *Mihai* a început o serie de iertări de rumânie, sătenii au devenit liberi, fiind și iți să plătească numai dijmă, fără să fie supuși la clacă.

Earși o carte verde. Din Milano se anunță, că guvernul italian are să publice o nouă carte verde, în care se va ocupa cu raporturile dintre Italia și Germania.

Prelungirea serviciului militar. O gazetă elvețiană din Lausanne află, că guvernul italian a prelungit obligativitatea serviciului militar dela 39 de ani până la etatea de 42 ani.

În memoria lui Caragiale. La Casa școalelor din București se va așeza în curând un bust al distinsului dramaturg român *Caragiale*. Bustul este opera sculptorului *Dimitriu*, fost profesor la școala de Arte frumoase din Iași.

Cum s'ar putea spori populațiunea? Scriitorul *Ch. Richet* se ocupă, în *Revue des deux mondes*, cu modalitățile de a combate puținătatea numărului de nașteri în Franța. Lucrul cel mai simplu ar fi, după *Richet*, să se destineze de fiecare nou născut o sumă de bani, care să ușureze părinților creșterea copilului. Premiul să nu fie mai mic de o mie de franci. Suma aceasta să se plătească în patru rate: 250 franci la nașterea copilului; 250 după un an dacă premiul se află în viață; a treia rată să i se dea la etatea de 4 ani, a patra rată la etatea de 10 ani. Dacă guvernul și parlamentul francez ar primi propunerile acestea, *Richet* proroceste o sporire uimitoare a populațiunii: în treizeci de ani Franța va număra 80 milioane de locuitori!

Castele jăfuite. O masă de oameni a plecat dela orașul italian *Tivoli* la *Villa d'Este*, care e proprietatea mostenitorului de tron al Habsburgilor și a dat jos marca princiară, arborând stindardul italian. — Aproape de Este se găsește castelul *Catino*, earș o proprietate a arhiducei noastre mostenitor de tron. Multimea a năvălit și asupra acestei clădiri, a rupt grațiile de fier, a bătut zăvorul și a despoiat odăile castelului. Poliție, care să se opună jafului, nu s'a arătat. Ziare italiene tângăduesc jăfuirea.

Valoarea ajutorului. Ziarul *Baseler Zeitung* scrie, că cercurile militare franceze nu sunt prea entuziasmate de ajutorul sperat din partea armatei italiene. Generalul francez *Avon* declară în *Eclair*, că cele două arme n'au să fie nici de cum amestecate, ci fiecare să-și aibe terenul de operațiune. Frește, că asăzi nu se poate ști, unde și cum vor fi întrebuințate trupele de ajutor italiene; es'e însă sigur, că puterile antantei au să trimită bucurii pe italieni msi la frunte, și anume: întâi ca să-și erute puterile ei proprii; al doilea fiindcă este interesul antantei, ca Italia să iasă cât mai săbăt din lupte. Astfel se va purta de grijă, ca și italienii să guste din bunătățile războiului. Presa franceză începe să accentueze, că Italia n'are să se aștepte la o deosebită recunoștință, căci a lucrat condusă de interesele sale.

Orele de oficiu la «Albina», centrala în Sibiu, se țin, cu începere dela 1 lunie a. c., și până la alte dispoziții, dela 7—1 d. a. *Ore de cassă dela 7—12 la ameză.*

Bonapartiștii la război. Principii *Alfons*, *Victor* și *Ludovic Bonaparte* au intrat ca voluntari în armata italiană.

Pentru împedecarea abuzurilor. Am anunțat, că guvernul ungar a hotărât sechestrarea recoltei de cereale, cu scop de a împiedeca abuzurile cămătarilor, cari ar putea face multe neajunsuri în chestia alimentării. Autoritățile vor oferi prețuri maximale pentru cereale, lăsând proprietarului cantitatea, de care are trebuință pentru sine și ai săi.

Conflict între amici. Intre comănduirea italiană și cea franceză s'a ivit un serios conflict. Șeful statului maior italian *Cadorna* a protestat împotriva intențiunii francezilor de a lua comanda asupra trupelor italiene, ce au să se trimită în *Champagne*. *Cadorna* cere, ca trupele sale să fie comandate numei de italieni. Pentru înlăturarea conflictului și a deosebirilor de păreri, se planuește o întrevedere a regelui *Victor Emanuel* cu președintele *Poincaré* la frontiera italiană.

Puterea maritimă a Italiei și Austro-Ungariei. Mulți cred, că flota italiană este cu desăvârșire superioară flotei austro-ungare. Drept vorbind însă puterile lor sunt cam egale. Forța de căpetenie a ocrei marine o compun vasele de linie. Monarhia noastră are 10 vase de linie mai nouă și 6 mai vechi; Italia are tot 10 nouă, 2 vechi. Intre cele zece austro-ungare 4 sunt vase mari: *Viribus Unitis*, *Tegethoff*, *Prințul Eugen* și *Sf. Ștefan*. Italianii au asemenea 4 vase mari: *Conte di Cavour*, *Dante Alighieri*, *Lionardo da Vinci* și *Giulio Cesare*, — cu 51 tunuri de 305 centimetri și 74 tunuri de 12 cm. Noi avem pe cele 4 vase mari: 48 tunuri de câte 305 cm, și 48 tunuri cu tragere repede de 15 cm, va să zică mai puțin, dar mai bune decât ale Italiei. — În grupa a doua a vaselor de linie Austro-Ungaria dispune de 3 vase, Italia de 2. În a treia grupă noi avem 3, italienii 4. Vasele ușoare sunt cam la același număr. Numărul submarinelor nu se cunoaște. Flota italiană numai ajutată de vase engleze sau franceze ar putea fi mai tare decât a noastră.

Arsenalul din Veneția. Mașinele de sburat ale marinei noastre au aruncat, cum am vestit, câteva bombe asupra arsenalului venețian. Nu există în orașul legunelor nici o clădire, la care italienii să țină mai mult, decât la arsenalul Veneției. De o parte comoarele de artă dintr'insul, de altă parte importanța militară actuală dau arsenalului o deosebită însemnatate. Se alcătuește din un complex vast de zidiri; toate sunt monumente istorice ale măririi venețiene de odinioară. Înconjurată cu bastioane și ziduri puternice formează oras întreg în Veneția. Au început să se zidească la 1304 și s'au continuat în veacurile următoare conform cerințelor progresului. Fabricile sale s'au perfecționat cu vremea tot mai mult, astfel încât arsenalul din Veneția a devenit un stabiliment unde se construiesc cele mai bune corăbii în regatul italian. În vreme de pace publicul poate vizita muzeul de marină și colecția de arme. Vizitarea celorlalte locuri din arsenal se admite numai în cazuri excepționale cu învoirea prealabilă dată de autoritățile amiralității.

Bioscopul Apollo de pe Piața Hermann va reprezenta Luni și Marți în 31 Mai și 1 Iunie r. 1915: Mare serial cu următorul program: *Dela Dronthem* până la *Nordkap*, tablou colorat. *Invinuire nedreaptă*, dramă în 2 acte. *Maxi în mănăstire*, farsă în 2 acte. În rolul principal: *Max Linder*. O femeie geloasă, dramă în 4 acte.

Cărți și reviste.

Îndrăzniți, eu am biruit lumea! Pre-dici pentru timp de război (orelucrare după *I. Kessler*), edate de *Dr. N. Bălan*. Această publicatie e de cea mai mare actualitate și e chemată să satisfacă o trebuință foarte arzătoare. „Tendința ce o urmăresc aceste predici e: să aducă pe ascultători la pocăință, să le dea curaj moral pentru suportarea necazurilor vremii și să-i înalte sufletește, trezindu-le nădejde de mai bine în viitor” (Prefața). Această scriere se împarte *gratuit*, ca premiu, abonaților „*Reviste Teologice*”, cari și-au achitat prețul abonamentului pe acest an.

A apărut

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Carte de rugăciune,

în care se cuprind: Rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; Psalmul „Miluește-mă Dumnezeu”, etc.; rugăciunile mesei; Simbolul credinței; rugăciune de seară; rugăciune către Dumnezeu Tatăl; rugăciune către născătoarea de Dumnezeu; rugăciunea sfintei cruci; rugăciune către Domnul nostru Iisus Cristos și rugăciune la nenorociri și alte necazuri.

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană**, și se vinde legată în coare roșie și vânată cu 20 fileri.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Preților, profesorilor și învățătorilor, la comanda de cel puțin 50 exemplare, pe lângă achitarea prețului sau expedarea cu rambursă, li se dă 20% rabat.

Este o carte de rugăciune foarte cores-punzătoare nu numai pentru trebuințele sufletești ale oricărui creștin, ci și ca dar la copii, precum și pentru ostașii din război, atât după cuprins, cât și după format și exterior.

În editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane a apărut:

Mărturisirea ortodoxă

bisericii catolice și apostolice de răsărit

revăzută la înscrierea comisiei, după traducerea arhimandritului Filaret Scriban, de **Dr. Pavel Roșca**, prof. sem., cu binecuvântarea Excelenței Sale a Înaltpreasfințitului Domn Arhiepiscop al Transilvaniei și Metropolit al Românilor gr. or. din Ungaria și Transilvania **Ioan Mețianu**.

Revizuirea e făcută pe baza textului cel mai autentic al scrierilor simbolice publicate de prof. dela facultatea teologică din Atena **I. E. Mesolara**, sub titlul: „Τὰ συμβολικά βιβλία”. Atena. 1883.

În această ediție, bine îngrijită și din punct de vedere al limbii, pe lângă „Prefața” revăzătorului în care se indică istoricul edării acestei cărți simbolice și isoarele considerate, se publică și o parte din „Precuvântarea” arhimandritului Filaret Scriban, dimpreună cu biografia metropolitului Petru Movila, precum și aprobările patriarhale referitoare la aceasta carte simbolică.

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană** și se vinde broșată, cu prețul de 2 cor. 50 fil.

Revânzătorilor li se dă rabat 20%.

A apărut și se află de vânzare la **Librăria arhidiecezană** în Sibiu:

Frumoasa din Nor

și alte povești

de

E. Hodoș.

Preț 2:50 cor. + porto 20 bani.

La **Librăria arhidiecezană** în Sibiu se află următoarele

Icoane sfinte

tipărite în tipografia cărților bisericești din București și aprobate de sfântul Sinod din România.

Icoane mărimea 20×25 cm.

Nașterea Domnului nostru Iisus Cristos . . .	K f
Botezul Domnului nostru Iisus Cristos . . .	—20
Învierea Domnului nostru Iisus Cristos . . .	—20
Sfântul Modest . . .	—20
Sfântul Ilie Prorocul . . .	—20
Sfântul Ioan Botezătorul . . .	—20
Domnul nostru Iisus Cristos în vestminte de Arhiereu . . .	—20
Incoronarea Maicii Domnului . . .	—20
Sfinții Apostoli Petru și Pavel . . .	—20

Icoane mărimea 40×50 cm.

Judecata Domnului nostru Iisus Cristos . . .	—45
Sfântul Ilie Prorocul . . .	—45
Învierea Domnului nostru Iisus Cristos . . .	—45
Botezul Domnului nostru Iisus Cristos . . .	—45
Nașterea Domnului nostru Iisus Cristos . . .	—45
Sfântul Ioan Botezătorul . . .	—45
Sfinții Apostoli Petru și Pavel . . .	—45

Icoane mărimea 15×23 cm.

foarte fine, fondul auriu.

Maica Domnului nostru Iisus Cristos . . .	—30
Sfântul Gheorghe . . .	—30
Sfântul Nicolae . . .	—30
Sfinții Împărați Constantin și Elena . . .	—30
Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril . . .	—30
Sfânta Paraschiva . . .	—30
Sfântul Dumitru . . .	—30

Icoane mărimea 22×34 cm.

foarte fine, fondul auriu.

Maica Domnului nostru Iisus Cristos . . .	—45
Sfânta Treime . . .	—45
Sfântul Gheorghe . . .	—45
Sfântul Dumitru . . .	—45
Sfântul Nicolae . . .	—45
Sfinții Împărați Constantin și Elena . . .	—45
Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril . . .	—45
Sfinții Trei Ierarhi, Vasile, Grigore și Ioan . . .	—45

Tablouri (Portrete).

Icoana Întrupării pe hârtie (aer) . . .	1—
Icoana Întrupării pe pânză (aer) . . .	5—
Proscomidă tipărită cu litere latine . . .	—50
Sfânta și Marele Vineri a Patimilor, adevăra- lirea bisericii în seara acelei zile mari, for- matul 50×65 cm. reproduc în culori . . .	2—
Pentru pach. și porto să se adauge 30-40 fil. Mitropolitul Ioan Mețianu, format mare . . .	2—
Mitropolitul Șaguna, format mare 2 cor., mic 50 fil., tipărit pe carton cromoheligrafic . . .	5—
Mitropolitul Miron Romanul . . .	2—
Gozsdu . . .	2—

La **librăria arhidiecezană** în Sibiu

se află de vânzare:

Câteva constatări dureroase

și încă ceva cu prilejul aniversării
de 200 de ani dela moartea lui

Constantin Brâncoveanu 15 Au-
gust 1714 — 15 August 1914, de

Nicolae Borzea de Vist,

protopop ortodox român, al tractului protopresbiterial

Făgăraș, 1914.

Preț 70 fileri. + porto 10 fileri.

Panihidă și dedicația

rostită cu prilejul aniversării
de 200 de ani dela moartea lui
Constantin Brâncoveanu Anul
morții: 15 August 1714. Anul
aniversării: 15 August 1914.

De un parohian.

Făgăraș, 1914.

Preț 30 fileri. + porto 5 fileri.

Cărți nouă apărute

se află de vânzare la

Librăria arhidiecezană, Sibiu.

Biblioteca Teatrală

edată de Societatea Fondului de Teatru Român.

- Nr. 28. Teodor Abt, Bucătăreasa, comedie într'un act. Preț 40 fil. + 5 fil. porto.
Nr. 30. Aurelia Păcățian-Rubenescu, Iepurașii la școală, cinci piese teatrale, dialoguri și patruleguri. Preț 20 fileri. + 5 fil. porto.
Nr. 31. Max Maurey, Farmacistul, comedie într'un act. Preț 32 fil. + 5 fil. porto.
Nr. 32. Andre Mycho, Glorie postumă, comedie într'un act. Preț 40 fil. + 5 fil. porto.
Nr. 33. Jana Marni, O Repetiție, dialog. Preț 20 fil. + 5 fil. porto.
Nr. 34. Alfred de Musset, Un Capriciu, comedie într'un act. Preț 48 fil. + 5 fil. porto.
Nr. 35. C. Goldoni, Un Accident Curios, comedie în 3 acte. Preț 60 fil. + 5 fil. porto.
Nr. 36. Yves Mirande, Zoe, comedie într'un act. Preț 26 fil. + 5 fil. porto.
Nr. 37. Fr. de Schiller, Wilhelm Tell, dramă istorică în 5 acte în versuri, traducere în forma originală de Stefan O. Iosif. Preț 90 fil. + 10 fil. porto.
Nr. 38. Georges Courteline, Învingeri strălucite, piesă într'un act. Preț 30 fil. + 5 fil. porto.
Nr. 39. Micul mincinos, comedie în 2 acte, localizată de Bujorel. Preț 30 fileri. + 5 fil. porto.
Nr. 40. I. Russu Șirianu, Militărește, comedie într'un act. Preț 40 fil. + 5 fil. porto.
Nr. 41. Horia Petra-Petrescu, Poezii și Monoloage de declamat broș. I. Preț 40 fil. + 5 fil. porto.
Nr. 42. Capra cu trei iezi, piesă pentru copii, în trei tablouri după povestea lui I. Creangă, de Radu Prișcu. Preț 30 fil. + 5 fil. porto.
Nr. 43. Victor Eftimiu, Crăciunul lui Osman, tragi-comedie într'un act. Preț 30 fil. + 5 fil. porto.

Biblioteca Cosinzeana

care e redactată de dnul profesor Marin Demetrescu din Craiova, au apărut până acuma:

- Nr. 1. I. H. Fabre, Din Moravurile și Por-nirile insectelor, ed. II. Preț 30 fileri. + 5 fil. porto.
Nr. 2—3. M. Demetrescu, Începuturile Ome-nirii, ed. II. Preț 50 fil. + 10 fil. porto.
Nr. 4—5—6. Ilie N. Gelep, Pământul și Omul, partea I. Asia. Preț 75 fileri. + 10 fil. porto.
Nr. 7—8. M. Demetrescu, Lecturi Geolo-gice. Preț 50 fil. + 10 fil. porto.
Nr. 9. Constantin Rădulescu, Culegeri știin-țifice. Preț 30 fil. + 5 fil. porto.

Biblioteca Națională

redactată de dnul D. Vasiliu-Bacău.

- Nr. 51—52—53. Pedagogia și Medicina, Primejdia Alcoolismului și Vitejia Româ-nilor. Preț 30 fil. + 5 fil. porto.
Nr. 54—55—56. Bulgarii, Folioasele Che-miei și Solidaritatea. Preț 30 fil. + 5 fil. porto.
Nr. 57—58—59. Apărarea Națională, Rușii și Sgârzenia. Preț 30 fil. + 5 fil. porto.

Biblioteca Flacăra.

- Nr. 7—8—9. H. G. Wells, Primii Oameni în Lună. Preț 1 cor. + 10 fil. porto.
Nr. 10. V. Eftimiu, În temnițele Stambu-lui, romanele. Preț 60 fil. + 10 fileri. porto.
Nr. 11. Onoto Watana, Privighitoarea Ia-poneză, roman din viața japoneză. Preț 60 fil. + 10 fil. porto.
Nr. 12. Edmond Rostand, Romanțioșii. Pre-ț 60 fil. + 10 fil. porto.
Nr. 13. Victor Eftimiu, Ave Maria, dramă în 3 acte. Preț 60 fil. + 10 fil. porto.

Biblioteca Minerva.

- Nr. 131—132. Tit. Liviu, Războiul Roma-nilor cu Hanibal I—II. Preț 60 fileri. + 10 fil. porto.
Nr. 133. B. Constant, Pribeagul. Preț 30 fil. + 5 fil. porto.
Nr. 134. George Ohnet, Jale și bucurie. Preț 30 fil. + 5 fil. porto.
Nr. 135. Saltikow-Șcedrin, Povești. Preț 30 fil. + 5 fil. porto.

- Nr. 136. Al. Cazaban, Rozica. Preț 30 fil. + 5 fil. porto.
Nr. 137. Harriet Beecher Stowe, Coliba lui moș Toma. Preț 30 fil. + 5 fil. porto.
Nr. 138. Al. Dumas Tatăl, Cei doi studenți. Preț 30 fil. + 5 fil. porto.
Nr. 139. Voltaire, Povestiri. Preț 30 fil. + 5 fil. porto.
Nr. 140. Carl Ewald, Icoane din viața plantelor și animalelor II. Preț 30 fil. + 5 fil. porto.
Nr. 141. Edmond Haraucourt, Pelisson. Preț 30 fil. + 5 fil. porto.
Nr. 142. V. Rakosi, Satul meu. Preț 30 fil. + 5 fil. porto.
Nr. 143—144. Camille Cocuand, Suferin-țele Vulturășului. Preț 60 fil. + 10 fil. porto.
Nr. 145. Arthur Conan Doyle, Doctorul negru. Preț 30 fil. + 5 fil. porto.
Nr. 146. I. Ciocărlan, Fără noroc. Preț 30 fil. + 5 fil. porto.
Nr. 147. C. Dem, Oamenii Zilei. Preț 30 fil. + 5 fil. porto.
Nr. 148. I. Dragoslav, Povești de Crăciun. Preț 30 fil. + 5 fil. porto.
Nr. 149. A. Fogazzaro, Povestiri. Preț 30 fil. + 5 fil. porto.
Nr. 151. Lamartine, Raphael, vol. I. Preț 30 fil. + 5 fil. porto.
Nr. 153. Emilia Tailler, Dragoste de scrii-tor sau romanul lui Victor Hugo. Preț 30 fil. + 5 fil. porto.
Nr. 154. Louis Iacoliot, Vânătorii de robi dealungul Nilului albastru. Preț 30 fil. + 5 fil. porto.
Nr. 156. Guy de Maupassant, Strigăt de alarmă. Preț 30 fil. — 5 fil. porto.

Biblioteca Istorică.

- Nr. 17. Paul Vulturului, după D. La-croix. Preț 70 fil. + 10 fil. porto.
Nr. 18. C. Paul și A. Marcu, În Bulgaria. Preț 70 fil. + 10 fil. porto.
Nr. 19. A. Dumas-Tatăl, Enric IV, istoria anedotică a Franței. Preț 80 fil. + 10 fil. porto.

Biblioteca pentru toți.

- Nr. 862. Maurice Maeterlinck, Sora Bea-trice, miracol în 3 acte. Preț 30 fil. + 5 fil. porto.
Nr. 863—864. Vasile Conta, Încercări de Metafizică, materialistă. Preț 60 fil. + 10 fil. porto.
Nr. 865—866. G. Alina, Arta de a vorbi în societate și diferite ocazii. Principii oratorice și moduri de toasturi, mici cu-vântări etc. Preț 60 fil. + 10 fil. porto.
Nr. 867—868. John Ruskin, Omori și Gră-dini, trei conferințe. Preț 60 fil. + 10 fil. porto.
Nr. 869. Ioan Nenitescu, Pui de Lei, poezii Eroice și Naționale. Preț 30 fil. + 5 fil. porto.
Nr. 870. D. Anghel, Steluța, Fantazii și Paradoxe. Preț 30 fil. + 5 fil. porto.
Nr. 871. A. Robida, Pe Clopotniță. Preț 30 fil. + 5 fil. porto.
Nr. 872. N. G. Rădulescu-Niger, Unchiul Christea. Preț 30 fil. + 5 fil. porto.
Nr. 873. G. D'Annunzio, Pământ virgin, no-vele și schițe. Preț 30 fil. + 5 fil. porto.
Nr. 874—875. Paul Bourget, Dureroasa Enigmă. Preț 60 fil. + 10 fil. porto.
Nr. 876—877. Dem. Mledenovici-Daimed, Curs Teoretic și Practic de Scamatorie. Magie artificială. Prestidigitatie pentru amatori și profesioniști. Preț 60 fileri. + 10 fil. porto.
Nr. 878. C. Apostoliu, Povești alese pentru copii. Preț 30 fil. + 5 fil. porto.
Nr. 879—880. Alfred de Musset, Emelina Margot, romanele. Preț 60 fil. + 10 fil. porto.
Nr. 888—889. V. Conta, Teoria Fatalis-mului. Preț 60 fil. + 10 fil. porto.
Nr. 890. C. C. Sallustius, Despre Conjurația lui Catilina, trad. din latinește. Preț 30 fil. + 5 fil. porto.
Nr. 891—892. I. Budai-Deleanu, Țiganiada, poemă eroic-comică în 12 cânturi. Preț 60 fil. + 10 fil. porto.
Nr. 893. I. Turghenev, Anciar sau Arborele Morții. Preț 30 fil. + 5 fil. porto.
Nr. 894. M. Davidescu, La Fântâna Casta-liei, poezii. Preț 30 fil. + 5 fil. porto.
Nr. 895. A. Cehov, Farmacista, romanele și schițe. Preț 30 fil. + 5 fil. porto.

Requisite de scris

se pot procura
dela

Librăria arhidiecezană

editura și tiparul tipografiei arhidiecezane,

Redactor responsabil Teodor V. Păcățian.

„LUMINA”

instituit de credit și economii, societate pe acții în Sibiu.

CENTRALA: Telefon Nr. 177.

SIBIU, strada Cisnădiei Nr. 7.

FILIALE:

MURĂȘ-OȘORHEIU și TURDA.

Capital K 600,000.— Fonduri K 50,000.—

Depuneri „ 2,000,000.— Active „ 2,800,000.—

Primește depuneri **5%** interese fără anunt. Pentru depu-spre fructificare cu **5%** neri mai mari de durată mai lungă cu anunt, dela corporațiuni bisericești ș. a. și dela particulari se acordă și interese mai mari. — Darea după interesele de depuneri o plătește institutul. — Depuneri se pot face și prin postă fără spese prin ce-
curi, cari se pun la dispoziție la cerere, deasemenea se pot face și
ridicări prin postă fără spese de porto.

Direcțiunea.